KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.6.2016 r.
COM(2016) 395 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

do

Wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia przyjętego na 21. Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która odbyła się w dniach od 30 listopada do 12 grudnia 2015 r. [i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań

Porozumienie paryskie

Porozumienie paryskie

Strony niniejszego Porozumienia,

Będąc Stronami Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, określanej dalej jako „Konwencja”,

Zgodnie z Platformą Durbańską na rzecz intensyfikacji działań, ustanowioną decyzją 1/CP.17 Konferencji Stron Konwencji na jej siedemnastej sesji,

Realizując cel Konwencji i kierując się jej zasadami, w tym zasadą sprawiedliwości, i zgodnie ze wspólnymi, chociaż zróżnicowanymi, zasadami odpowiedzialności i możliwościami, w świetle różnych uwarunkowań krajowych,

Uznając potrzebę skutecznego i coraz szerszego reagowania na pilne zagrożenie powodowane przez zmiany klimatu na podstawie najlepszej dostępnej wiedzy naukowej,

Uznając również specyficzne potrzeby i specjalne uwarunkowania Stron będących państwami rozwijającymi się, zwłaszcza tych, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmian klimatu, przewidziane w Konwencji,

W pełni uwzględniając specyficzne potrzeby i specjalne sytuacje najsłabiej rozwiniętych państw w zakresie finansowania i transferu technologii,

Uznając, że Strony mogą odczuwać skutki nie tylko zmian klimatu, lecz również skutki działań podejmowanych w reakcji na te zmiany,

Podkreślając nieodłączny związek między działaniami podejmowanymi wobec zmian klimatu i w reakcji na nie oraz skutkami zmian klimatu a sprawiedliwym dostępem do zrównoważonego rozwoju i likwidacją ubóstwa,

Uznając podstawowy priorytet zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i wyeliminowania głodu oraz szczególną podatność systemów produkcji żywności na negatywne skutki zmian klimatu,

Uwzględniając konieczność sprawiedliwej transformacji pracowników oraz tworzenia godnej pracy i wysokiej jakości miejsc pracy, zgodnie z priorytetami rozwoju określonymi na poziomie krajowym,

Przyznając, że zmiany klimatu stanowią wspólny problem ludzkości, Strony, podejmując działania dotyczące zmian klimatu, powinny respektować, promować i uwzględnić swoje odpowiednie zobowiązania dotyczące praw człowieka, prawa do zdrowia, praw ludów rdzennych, społeczności lokalnych, migrantów, dzieci, osób niepełnosprawnych oraz osób w trudnej sytuacji, oraz prawa do rozwoju, a także równość płci, upodmiotowienie kobiet i sprawiedliwość międzypokoleniową,

Uznając znaczenie ochrony i podniesienia efektywności, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i zbiorników gazów cieplarnianych, o których mowa w Konwencji,

Odnotowując znaczenie zapewnienia integralności wszystkich ekosystemów, w tym oceanów, oraz ochrony różnorodności biologicznej, uznawanej przez niektóre kultury za Matkę Ziemię, a także odnotowując znaczenie, jakie dla niektórych ma pojęcie „sprawiedliwości klimatycznej”, kiedy podejmuje się działania dotyczące zmian klimatu,

Potwierdzając znaczenie edukacji, szkolenia, świadomości społecznej, udziału społeczeństwa, powszechnego dostępu do informacji oraz współpracy na wszystkich szczeblach w sprawach, których dotyczy niniejsze Porozumienie,

Uznając znaczenie zaangażowania władz wszystkich szczebli i różnych podmiotów, zgodnie z odpowiednim ustawodawstwem krajowym Stron, w działania mające na celu zapobieganie zmianom klimatu,

Uznając również, że zrównoważony tryb życia i zrównoważone wzorce konsumpcji i produkcji, w zakresie których wiodącą rolę powinny przyjąć Strony będące państwami rozwiniętymi, odgrywają ważną rolę w działaniach dotyczących zmian klimatu,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Dla celów niniejszego Porozumienia stosuje się definicje zawarte w artykule 1 Konwencji. Ponadto:

(a) „Konwencja" oznacza Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzoną w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.;

(b) „konferencja Stron" oznacza Konferencję Stron Konwencji;

(c) „Strona" oznacza Stronę niniejszego Porozumienia.

Artykuł 2

1. Wzmacniając wdrażanie Konwencji, w tym jej celu, niniejsze Porozumienie dąży do intensyfikacji globalnej odpowiedzi na zagrożenie związane ze zmianami klimatu, w kontekście zrównoważonego rozwoju i wysiłków na rzecz likwidacji ubóstwa, między innymi poprzez:

(a) Ograniczenie wzrostu średniej temperatury globalnej do poziomu znacznie niższego niż 2 °C powyżej poziomu przedindustrialnego oraz podejmowanie wysiłków mających na celu ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomu przedindustrialnego, uznając, że to znacząco zmniejszy ryzyka związane ze zmianami klimatu i ich skutki;

(b) Zwiększenie zdolności do adaptacji do negatywnych skutków zmian klimatu oraz wspieranie odporności na zmiany klimatu i rozwoju związanego z niską emisją gazów cieplarnianych w sposób niezagrażający produkcji żywności; oraz

(c) Zapewnienie spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmiany klimatu.

2. Niniejsze Porozumienie będzie wdrażane w sposób odzwierciedlający zasadę sprawiedliwości i zgodnie ze wspólnymi, chociaż zróżnicowanymi, zasadami odpowiedzialności i możliwościami, w świetle różnych uwarunkowań krajowych.

Artykuł 3

Jako ustalony na poziomie krajowym wkład w globalne działania w reakcji na zmiany klimatu, wszystkie Strony mają podjąć i zakomunikować ambitne działania określone w artykułach 4, 7, 9, 10, 11 i 13 z myślą o osiągnięciu celu niniejszego Porozumienia, określonego w artykule 2. Wysiłki Stron mają zwiększać się z upływem czasu, przy czym uznaje się potrzebę wsparcia Stron będących państwami rozwijającymi się, żeby zapewnić skuteczne wdrażanie niniejszego Porozumienia.

Artykuł 4

1. Żeby osiągnąć długoterminowy cel dotyczący temperatury, określony w artykule 2, Strony zamierzają osiągnąć możliwie jak najszybciej najwyższy globalny poziom emisji gazów cieplarnianych, uznając, że osiągnięcie najwyższego poziomu wymaga dłuższego czasu dla Stron będących państwami rozwijającymi się, a następnie dokonać szybkiej redukcji, zgodnie z najlepszą dostępną wiedzą naukową, tak aby osiągnąć równowagę między antropogenicznymi emisjami gazów cieplarnianych pochodzącymi ze źródeł i usuwaniem przez pochłaniacze w drugiej połowie obecnego wieku, zgodnie z zasadą sprawiedliwości i w kontekście zrównoważonego rozwoju i wysiłków mających na celu likwidację ubóstwa.

2. Każda ze Stron opracowuje, komunikuje i utrzymuje kolejne wkłady ustalone na poziomie krajowym, jakie zamierza zrealizować. Strony podejmują krajowe działania na rzecz łagodzenia zmian klimatu, aby zrealizować cele tych wkładów.

3. Każdy kolejny wkład Strony ustalony na poziomie krajowym będzie większy niż wówczas aktualny wkład ustalony na poziomie krajowym i będzie wyrażać jej najwyższy możliwy poziom ambicji, odzwierciedlając wspólne, chociaż zróżnicowane, zasady odpowiedzialności i możliwości, w świetle różnych uwarunkowań krajowych.

4. Strony będące państwami rozwiniętymi powinny w dalszym ciągu przewodzić, przyjmując absolutne cele redukcji emisji gazów cieplarnianych obejmujące całość gospodarki. Strony będące państwami rozwijającymi się powinny w dalszym ciągu zwiększać swoje wysiłki na rzecz łagodzenia zmian klimatu, a także zachęca się je do przechodzenia z czasem do celów redukcji lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych obejmujących całość gospodarki, w świetle różnych uwarunkowań krajowych.

5. Wsparcie na wdrożenie niniejszego artykułu zapewnia się Stronom będącym państwami rozwijającymi się, zgodnie z artykułami 9, 10 i 11, i uznaje się, że zwiększone wsparcie dla Stron będących państwami rozwijającymi się pozwoli na podjęcie przez nie bardziej ambitnych działań.

6. Strony będące najsłabiej rozwiniętymi państwami i małymi wyspiarskimi państwami rozwijającymi się mogą opracować i zakomunikować strategie, plany i działania mające na celu niskoemisyjny rozwój, odzwierciedlające ich specjalne uwarunkowania.

7. Dodatkowe korzyści w zakresie łagodzenia zmian klimatu wynikające z działań adaptacyjnych lub planów dywersyfikacji gospodarczej mogą być wkładem do efektów działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu w rozumieniu niniejszego artykułu.

8. Komunikując swój wkład ustalony na poziomie krajowym, wszystkie Strony przekazują informacje niezbędne dla zapewnienia jasności, przejrzystości i zrozumienia, zgodnie z decyzją 1/CP.21 i wszelkimi odnośnymi decyzjami Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

9. Każda ze Stron co pięć lat komunikuje wkład ustalony na poziomie krajowym, zgodnie z decyzją 1/CP.21 i wszelkimi odnośnymi decyzjami Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia, będąc poinformowaną o wynikach globalnego przeglądu, o którym mowa w artykule 14.

10. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia rozważy na swojej pierwszej sesji wspólne ramy czasowe dla wkładów ustalonych na poziomie krajowym.

11. Strona może w dowolnym czasie zmienić swój wkład ustalony na poziomie krajowym w celu podniesienia swojego poziomu ambicji, zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

12. Zakomunikowane przez Strony wkłady ustalone na poziomie krajowym są zapisywane w publicznym rejestrze prowadzonym przez sekretariat.

13. Strony rozliczają się ze swojego wkładu ustalonego na poziomie krajowym. Rozliczając antropogeniczne emisje i ich usuwanie odpowiadające ich wkładowi ustalonemu na poziomie krajowym, Strony promują integralność środowiskową, przejrzystość, dokładność, kompletność, porównywalność i spójność oraz zapewniają zapobieganie podwójnemu liczeniu, zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

14. W kontekście swojego wkładu ustalonego na poziomie krajowym, uznając i realizując działania mające na celu łagodzenie zmian klimatu w odniesieniu do antropogenicznych emisji i ich usuwania, Strony powinny uwzględnić, stosownie do okoliczności, istniejące metody i wytyczne wynikające z Konwencji, w świetle postanowień ustępu 13 niniejszego artykułu.

15. Realizując niniejsze Porozumienie, Strony uwzględniają problemy Stron, których gospodarka w największym stopniu odczuwa skutki działań mających na celu przeciwdziałanie zmianom klimatu, w szczególności Stron będących państwami rozwijającymi się.

16. Strony, w tym regionalne organizacje integracji gospodarczej i ich państwa członkowskie, które zawarły porozumienie w sprawie podjęcia wspólnych działań na mocy ustępu 2 niniejszego artykułu, powiadamiają sekretariat o warunkach tego porozumienia, w tym o poziomie emisji przyznanym każdej Stronie w odpowiednim okresie czasu, kiedy komunikują swoje wkłady ustalone na poziomie krajowym. Z kolei sekretariat powiadamia Strony i sygnatariuszy Konwencji o warunkach tego porozumienia.

17. Każda ze stron takiego porozumienia jest odpowiedzialna za swój poziom emisji, określony w porozumieniu, o którym mowa w ustępie 16 niniejszego artykułu, zgodnie z ustępami 13 i 14 niniejszego artykułu oraz artykułami 13 i 15.

18. Jeżeli Strony podejmujące wspólne działania czynią to w ramach regionalnej organizacji integracji gospodarczej, która sama jest Stroną niniejszego Porozumienia, i razem z nią, każde państwo członkowskie tej regionalnej organizacji integracji gospodarczej, indywidualnie i razem z regionalną organizacją integracji gospodarczej, jest odpowiedzialne za swój poziom emisji, określony w porozumieniu zakomunikowanym na mocy ustępu 16 niniejszego artykułu, zgodnie z ustępami 13 i 14 niniejszego artykułu oraz artykułami 13 i 15.

19. Wszystkie Strony powinny dążyć do sformułowania i zakomunikowania długoterminowych strategii rozwoju niskoemisyjnego, uwzględniając artykuł 2, biorąc pod uwagę ich wspólne, chociaż zróżnicowane zasady odpowiedzialności i możliwości, w świetle różnych uwarunkowań krajowych.

Artykuł 5

1. Strony powinny podjąć działania mające na celu ochronę i podniesienie efektywności, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i zbiorników gazów cieplarnianych, o których mowa w artykule 4 ustęp 1 litera (d) Konwencji, w tym lasów.

2. Strony zachęca się do podejmowania działań mających na celu wdrażanie i wsparcie, w tym poprzez płatności zależne od efektów, istniejących ram, określonych w odpowiednich wytycznych i decyzjach już uzgodnionych w ramach Konwencji, odnoszących się do: rozwiązań na poziomie polityki i pozytywnych zachęt dla działań mających na celu zmniejszenie emisji z wylesiania i degradacji lasów, oraz roli ochrony przyrody, zrównoważonej gospodarki leśnej i zwiększenia zasobów węgla pierwiastkowego w lasach w krajach rozwijających się; a także alternatywnych rozwiązań na poziomie polityki, takich jak wspólne rozwiązania w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji dla integralnej, zrównoważonej gospodarki leśnej, jednocześnie potwierdzając znaczenie tworzenia zachęt, stosownie do okoliczności, dla korzyści niezwiązanych z węglem pierwiastkowym, jakie przynoszą takie rozwiązania.

Artykuł 6

1. Strony uznają, że niektóre Strony decydują się prowadzić dobrowolną współpracę we wdrażaniu swojego wkładu ustalonego na poziomie krajowym, tak żeby mogły przyjąć bardziej ambitny poziom swoich działań w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji oraz promować zrównoważony rozwój i integralność środowiskową.

2. Stosując na zasadzie dobrowolności, oparte na współpracy rozwiązania, obejmujące wykorzystanie międzynarodowych transferów efektów działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu do wkładów ustalonych na poziomie krajowym, Strony promują zrównoważony rozwój oraz zapewniają integralność środowiskową i przejrzystość, między innymi w zakresie zarządzania, a także prowadzą wiarygodne rozliczanie, żeby zapewnić między innymi zapobieganie podwójnemu liczeniu, zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

3. Wykorzystanie międzynarodowych transferów efektów działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu w celu realizacji wkładów ustalonych na poziomie krajowym w ramach niniejszego Porozumienia jest dobrowolne i zatwierdzane przez uczestniczące w nim Strony.

4. Niniejszym ustanawia się mechanizm mający przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i wsparcia zrównoważonego rozwoju pod kierownictwem i zgodnie z wytycznymi Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia, który Strony mogą dobrowolnie wykorzystywać. Nadzoruje go organ wyznaczony przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia, i ma on na celu:

(a) promowanie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i jednocześnie wsparcie zrównoważonego rozwoju;

(b) tworzenie zachęt dla udziału podmiotów publicznych i prywatnych upoważnionych przez daną Stronę w zmniejszaniu emisji gazów cieplarnianych oraz jego ułatwianie;

(c) przyczynienie się do redukcji poziomu emisji w Stronie będącej gospodarzem projektu, która odniesie korzyści z działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu przynoszących redukcje emisji, które może również wykorzystać inna Strona w celu realizacji swojego wkładu ustalonego na poziomie krajowym; oraz

(d) osiągnięcie ogólnego zmniejszenia globalnej emisji.

5. Redukcje emisji wynikające z mechanizmu, o którym mowa w ustępie 4 niniejszego artykułu, nie mogą być wykorzystane do wykazania realizacji wkładu ustalonego na poziomie krajowym Strony będącej gospodarzem projektu, jeżeli inna Strona wykorzystała je do wykazania realizacji swojego wkładu ustalonego na poziomie krajowym.

6. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia zapewnia wykorzystanie części przychodów z działań w ramach mechanizmu, o którym mowa w ustępie 4 niniejszego artykułu, w celu pokrycia wydatków administracyjnych oraz udzielenia pomocy Stronom będącym państwami rozwijającymi się, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmian klimatu, w pokryciu kosztów adaptacji.

7. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia przyjmie na swojej pierwszej sesji zasady, tryb i procedury dla mechanizmu, o którym mowa w ustępie 4 niniejszego artykułu.

8. Strony uznają znaczenie zintegrowanych, całościowych i zrównoważonych rozwiązań nierynkowych, dostępnych dla Stron w celu pomocy we wdrażaniu ich wkładów ustalonych na poziomie krajowym, w kontekście zrównoważonego rozwoju i likwidacji ubóstwa, w sposób skoordynowany i efektywny, między innymi poprzez łagodzenie zmian klimatu, adaptację, finansowanie, transfer technologii i budowanie potencjału, stosownie do okoliczności. Rozwiązania te mają na celu:

(a) promowanie ambicji w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji;

(b) zwiększenie udziału sektora publicznego i prywatnego we wdrażaniu wkładu ustalonego na poziomie krajowym; oraz

(c) stworzenie możliwości koordynowania wszystkich instrumentów i odpowiednich rozwiązań instytucjonalnych.

9. Niniejszym określa się ramy dla rozwiązań nierynkowych w zakresie zrównoważonego rozwoju w celu promowania rozwiązań nierynkowych, o których mowa w ustępie 8 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Strony niniejszym ustanawiają globalny cel w zakresie adaptacji, polegający na zwiększeniu zdolności do adaptacji, wzmocnieniu odporności i zmniejszeniu podatności na zmiany klimatu, mając na względzie

przyczynienie się do zrównoważonego rozwoju i zapewnienie wystarczających działań w zakresie adaptacji, w kontekście celu dotyczącego temperatury, o którym mowa w artykule 2.

2. Strony uznają, że adaptacja stanowi globalne wyzwanie, przed którym stoją wszyscy, mające wymiar lokalny, niższy niż krajowy, krajowy, regionalny i międzynarodowy, oraz że jest to kluczowy element długoterminowej globalnej odpowiedzi na zmiany klimatu i że wnosi do niej wkład, w celu ochrony ludzi, środków utrzymania i ekosystemów, biorąc pod uwagę pilne, bezpośrednie potrzeby Stron będących państwami rozwijającymi się, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmian klimatu.

3. Wysiłki adaptacyjne Stron będących państwami rozwijającymi się zostaną uznane w trybie, który określi na swojej pierwszej sesji Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

4. Strony uznają, że aktualna potrzeba adaptacji jest znacząca i że wyższy poziom wysiłków na rzecz łagodzenia zmian klimatu może zmniejszyć potrzebę dodatkowych wysiłków w zakresie adaptacji oraz że większe potrzeby w zakresie adaptacji mogą wiązać się z większymi kosztami adaptacji.

5. Strony przyznają, że w działaniach w zakresie adaptacji należy stosować rozwiązania inicjowane przez kraje, uwzględniające równość płci, oparte na uczestnictwie i w pełni przejrzyste, z uwzględnieniem narażonych grup, społeczności i ekosystemów, i że powinny one opierać się na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej oraz, stosownie do okoliczności, na wiedzy tradycyjnej, wiedzy ludów rdzennych i lokalnych systemach wiedzy oraz nimi się kierować, mając na względzie włączenie adaptacji do odpowiednich polityk i działań społeczno-gospodarczych i środowiskowych, stosownie do okoliczności.

6. Strony uznają znaczenie wsparcia dla działań adaptacyjnych i międzynarodowej współpracy w tym zakresie oraz znaczenie uwzględnienia potrzeb Stron będących państwami rozwijającymi się, zwłaszcza tych, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmian klimatu.

7. Strony powinny wzmocnić swoją współpracę mającą na celu intensyfikację działań w zakresie adaptacji, uwzględniając ramy działań adaptacyjnych z Cancun, między innymi w odniesieniu do:

(a) dzielenia się informacjami, dobrymi praktykami, doświadczeniami i wnioskami na przyszłość, w tym, stosownie do okoliczności, w zakresie, w jakim są one związane z nauką, planowaniem, politykami i realizacją działań adaptacyjnych;

(b) wzmocnienia rozwiązań instytucjonalnych, w tym rozwiązań w ramach Konwencji, które służą realizacji tego Porozumienia, w celu wsparcia syntezy odpowiednich informacji i wiedzy, a także zapewnienia Stronom wsparcia technicznego i wytycznych;

(c) wzmocnienia wiedzy naukowej dotyczącej klimatu, w tym badań, systematycznych obserwacji systemu klimatycznego i systemów wczesnego ostrzegania, w sposób zapewniający informacje służbom klimatycznym i wspomagający podejmowanie decyzji;

(d) udzielania pomocy Stronom będącym państwami rozwijającymi się w identyfikacji skutecznych praktyk adaptacyjnych, potrzeb w zakresie adaptacji, priorytetów, udzielonego i otrzymanego wsparcia dla działań i wysiłków adaptacyjnych oraz wyzwań i luk, w sposób zachęcający do stosowania dobrych praktyk; oraz

(e) poprawy efektywności i trwałości działań adaptacyjnych.

8. Zachęca się wyspecjalizowane organizacje i agencje Organizacji Narodów Zjednoczonych do wspierania wysiłków Stron mających na celu realizację działań, o których mowa w ustępie 7 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę postanowienia ustępu 5 niniejszego artykułu.

9. Stosownie do okoliczności, każda ze Stron podejmuje procesy planowania adaptacji i wdrażanie działań, w tym opracowywanie lub rozszerzanie odpowiednich planów, polityk lub wkładów, które mogą obejmować:

(a) realizację działań, przedsięwzięć lub wysiłków adaptacyjnych;

(b) proces formułowania i wdrażania krajowych planów adaptacji;

(c) ocenę skutków zmian klimatu i narażenia na nie, mając na względzie określenie działań ustalanych na poziomie krajowym, z uwzględnieniem narażonych osób, miejsc i ekosystemów;

(d) monitoring i ocenę planów, polityk, programów i działań adaptacyjnych oraz uczenie się na ich podstawie; oraz

(e) budowanie odporności systemów społeczno-gospodarczych i ekologicznych, między innymi poprzez dywersyfikację gospodarczą i zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi.

10. Każda ze Stron powinna, stosownie do okoliczności, przedłożyć i okresowo aktualizować komunikat w sprawie adaptacji, który może obejmować jej priorytety, potrzeby w zakresie wdrażania i wsparcia, plany i działania, bez tworzenia dodatkowych obciążeń dla Stron będących państwami rozwijającymi się.

11. Komunikat w sprawie adaptacji, o którym mowa w ustępie 10 niniejszego artykułu, jest, stosownie do okoliczności, przedkładany i okresowo aktualizowany jako element innych raportów lub dokumentów albo w powiązaniu z nimi, w tym krajowego planu adaptacji, wkładu ustalonego na poziomie krajowym, o którym mowa w artykule 4 ustęp 2, lub raportu krajowego.

12. Komunikaty w sprawie adaptacji, o których mowa w ustępie 10 niniejszego artykułu, są zapisywane w publicznym rejestrze prowadzonym przez sekretariat.

13. Ciągłe i zwiększone wsparcie międzynarodowe na wdrożenie ustępów 7, 9, 10 i 11 niniejszego artykułu zapewnia się Stronom będącym państwami rozwijającymi się, zgodnie z postanowieniami artykułów 9, 10 i 11.

14. Globalny przegląd, o którym mowa w artykule 14, między innymi:

(a) uznaje wysiłki adaptacyjne Stron będących państwami rozwijającymi się;

(b) wzmacnia realizację działań adaptacyjnych, biorąc pod uwagę komunikat w sprawie adaptacji, o którym mowa w ustępie 10 niniejszego artykułu;

(c) dokonuje oceny stosowności i skuteczności adaptacji i wsparcia udzielonego na rzecz adaptacji; oraz

(d) dokonuje oceny ogólnego postępu w realizacji globalnego celu dotyczącego adaptacji, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

1. Strony uznają znaczenie zapobiegania, ograniczania i usuwania strat i szkód związanych z negatywnymi skutkami zmian klimatu, w tym ekstremalnymi zdarzeniami meteorologicznymi i zdarzeniami o powolnym przebiegu, oraz rolę zrównoważonego rozwoju w zmniejszaniu ryzyka strat i szkód.

2. Warszawski Międzynarodowy Mechanizm Strat i Szkód Związanych ze Skutkami Zmian Klimatu podlega kierownictwu i wytycznym Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia, oraz może być rozszerzony i wzmocniony, zgodnie z decyzją Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

3. Strony powinny poszerzyć zakres zrozumienia, działań i wsparcia, między innymi poprzez Warszawski Międzynarodowy Mechanizm, stosownie do okoliczności, w sposób je ułatwiający i oparty na współpracy, w odniesieniu do strat i szkód związanych z negatywnymi skutkami zmian klimatu.

4. Z tego powodu, obszary współpracy i ułatwiania poszerzenia zakresu zrozumienia, działań i wsparcia mogą obejmować:

(a) systemy wczesnego ostrzegania;

(b) gotowość do reagowania na nadzwyczajne zagrożenia;

(c) zdarzenia o powolnym przebiegu;

(d) zdarzenia, które mogą powodować nieodwracalne i stałe straty i szkody;

(e) kompleksową ocenę ryzyka i zarządzanie nim;

(f) ubezpieczenia od ryzyka, dzielenie się ryzykiem klimatycznym i inne rozwiązania ubezpieczeniowe;

(g) straty pozaekonomiczne; oraz

(h) odporność na zmiany klimatu społeczności, środków utrzymania i ekosystemów.

5. Warszawski Międzynarodowy Mechanizm współpracuje z istniejącymi organami i grupami ekspertów działającymi w ramach Porozumienia oraz odpowiednimi organizacjami i ciałami eksperckimi działającymi poza ramami Porozumienia.

Artykuł 9

1. Strony będące państwami rozwiniętymi dostarczają środków finansowych, żeby pomóc Stronom będącym państwami rozwijającymi się zarówno w łagodzeniu zmian klimatu, jak i w adaptacji, kontynuując wypełnianie istniejących zobowiązań w ramach Konwencji.

2. Zachęca się pozostałe Strony do dobrowolnego udzielania takiego wsparcia lub kontynuacji jego udzielania.

3. W ramach wysiłków globalnych Strony będące państwami rozwiniętymi powinny w dalszym ciągu odgrywać wiodącą rolę w mobilizowaniu, z różnych źródeł i przy użyciu różnych instrumentów i kanałów, środków finansowych przeznaczonych na kwestie związane ze zmianami klimatu, odnotowując istotną rolę funduszy publicznych, poprzez różnorodne działania, w tym wspieranie zainicjowanych przez kraje strategii, i biorąc pod uwagę potrzeby i priorytety Stron będących państwami rozwijającymi się. Taka mobilizacja środków finansowych przeznaczonych na kwestie związane ze zmianami klimatu powinna wykraczać poza wcześniejsze wysiłki.

4. Dostarczanie zwiększonych środków finansowych powinno dążyć do osiągnięcia równowagi między adaptacją do zmian klimatu i łagodzeniem zmian klimatu, z uwzględnieniem zainicjowanych przez kraje strategii, a także potrzeb i priorytetów Stron będących państwami rozwijającymi się, zwłaszcza tych, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmian klimatu i mają znacząco ograniczony potencjał, takich jak Strony będące najsłabiej rozwiniętymi państwami i małymi wyspiarskimi państwami rozwijającymi się, biorąc pod uwagę potrzebę dostępu do środków na adaptację będących środkami publicznymi i opartymi o dotacje.

5. Strony będące państwami rozwiniętymi co dwa lata komunikują wstępne informacje ilościowe i jakościowe dotyczące odpowiednio ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu, w tym prognozowanego poziomu publicznych środków finansowych, które mają być przekazane Stronom będącym państwami rozwijającymi się, jeżeli takie informacje są dostępne. Zachęca się inne Strony do dobrowolnego komunikowania co dwa lata takich informacji.

6. Globalny przegląd, o którym mowa w artykule 14, uwzględnia odpowiednie informacje dotyczące wysiłków w odniesieniu do środków finansowych przeznaczonych na kwestie związane ze zmianami klimatu przekazane przez Strony będące państwami rozwiniętymi lub organy Porozumienia.

7. Strony będące państwami rozwiniętymi przekazują co dwa lata przejrzyste i spójne informacje dotyczące wsparcia dla Stron będących państwami rozwijającymi się, przekazanego i mobilizowanego poprzez interwencje publiczne, zgodnie z trybem, procedurami i wytycznymi, które

ma przyjąć na swojej pierwszej sesji Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia, zgodnie z postanowieniem artykułu 13 ustęp 13. Zachęca się też pozostałe Strony do podjęcia takich działań.

8. Mechanizm Finansowy Konwencji, w tym jednostki którym powierzono zapewnienie jego funkcjonowania, służy jako mechanizm finansowy niniejszego Porozumienia.

9. Instytucje służące realizacji niniejszego Porozumienia, w tym jednostki którym powierzono zapewnienie funkcjonowania Mechanizmu Finansowego Konwencji, dążą do zapewnienia efektywnego dostępu do środków finansowych poprzez uproszczone procedury zatwierdzania i większe wsparcie dla gotowości dla Stron będących państwami rozwijającymi się, zwłaszcza dla najsłabiej rozwiniętych państw oraz małych wyspiarskich państw rozwijających się, w kontekście ich krajowych strategii i planów związanych z klimatem.

Artykuł 10

1. Strony podzielają długoterminową wizję dotyczącą znaczenia pełnej realizacji rozwoju i transferu technologii dla poprawy odporności na zmiany klimatu i zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.

2. Odnotowując znaczenie technologii dla wdrożenia działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu i adaptacji w ramach niniejszego Porozumienia i uznając obecne działania mające na celu zastosowanie i upowszechnianie istniejących technologii, Strony wzmacniają działania w ramach współpracy w zakresie rozwoju i transferu technologii.

3. Ustanowiony na mocy Konwencji Mechanizm Technologiczny służy do realizacji niniejszego Porozumienia.

4. Ustanawia się niniejszym ramy technologiczne dla zapewnienia ogólnych wytycznych dla działania Mechanizmu Technologicznego w zakresie promowania i ułatwiania intensyfikacji działań na rzecz rozwoju i transferu technologii w celu wsparcia wdrażania niniejszego Porozumienia, dążąc do realizacji długoterminowej wizji, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu.

5. Przyspieszenie innowacji, zachęcanie do nich i ich umożliwianie ma krytyczne znaczenie dla efektywnego, długoterminowego globalnego reagowania na zmiany klimatu oraz promowania wzrostu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju. Stosownie do okoliczności, wysiłki te są wspierane, między innymi przez Mechanizm Technologiczny oraz środkami finansowymi przez Mechanizm Finansowy Konwencji, przeznaczonymi na oparte na współpracy rozwiązania w zakresie badań i rozwoju i ułatwiającymi dostęp do technologii Stronom będącym państwami rozwijającymi się, w szczególności we wczesnych etapach cyklu technologicznego.

6. Wsparcie, w tym wsparcie finansowe, zapewnia się Stronom będącym państwami rozwijającymi się, na wdrożenie niniejszego artykułu, w tym na wzmocnienie współpracy w zakresie rozwoju i transferu technologii w różnych etapach cyklu technologicznego, mając na względzie osiągnięcie równowagi między wsparciem dla łagodzenia zmian klimatu i adaptacji. Globalny przegląd, o którym mowa w artykule 14, uwzględnia dostępne informacje dotyczące wysiłków mających na celu wsparcie rozwoju i transferu technologii na rzecz Stron będących państwami rozwijającymi się.

Artykuł 11

1. Budowanie potencjału w ramach niniejszego Porozumienia powinno zwiększyć potencjał i zdolność Stron będących państwami rozwijającymi się, w szczególności państw mających najmniejszy potencjał, takich jak najsłabiej rozwinięte państwa, i tych, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmian klimatu, takich jak małe wyspiarskie państwa rozwijające się, do podjęcia skutecznych działań dotyczących zmian klimatu, w tym między innymi do wdrażania działań w zakresie adaptacji i łagodzenia zmian klimatu, a także powinno ułatwiać rozwój, upowszechnianie i zastosowanie technologii, dostęp do środków finansowych przeznaczonych na kwestie związane ze zmianami klimatu, odpowiednie aspekty edukacji, szkoleń i świadomości społecznej oraz przejrzyste ogłaszanie dokładnych informacji we właściwym czasie.

2. Budowanie potencjału powinno wynikać z sytuacji danego państwa, być oparte na potrzebach krajowych i na nie reagować, a także przyczyniać się do przyjęcia odpowiedzialności za siebie przez Strony, w szczególności w odniesieniu do Stron będących państwami rozwijającymi się, w tym na poziomie krajowym, niższym niż krajowy i lokalnym. W budowaniu potencjału należy kierować się wyciągniętymi wnioskami, między innymi z działań mających na celu budowanie potencjału w ramach Konwencji, i powinien to być efektywny, iteracyjny proces, oparty na uczestnictwie, horyzontalny i uwzględniający potrzeby różnych płci.

3. Wszystkie Strony powinny współpracować w celu zwiększenia zdolności Stron będących państwami rozwijającymi się do wdrażania niniejszego Porozumienia. Strony będące państwami rozwiniętymi powinny zwiększyć wsparcie dla działań budujących potencjał w Stronach będących państwami rozwijającymi się.

4. Wszystkie Strony zwiększające zdolność Stron będących państwami rozwijającymi się do wdrażania niniejszego Porozumienia, w tym w ramach rozwiązań regionalnych, dwustronnych i wielostronnych, regularnie komunikują informacje o tych działaniach lub środkach mających na celu budowanie potencjału. Strony będące państwami rozwijającymi się powinny regularnie komunikować postępy dokonane w realizacji planów, polityk, działań lub środków budowania potencjału, mających na celu wdrożenie niniejszego Porozumienia.

5. Działania mające na celu budowanie potencjału są wzmacniane poprzez odpowiednie rozwiązania instytucjonalne mające wspierać wdrażanie niniejszego Porozumienia, w tym odpowiednie rozwiązania instytucjonalne ustanowione w ramach Konwencji, które służą wdrożeniu niniejszego Porozumienia. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia na swojej pierwszej sesji rozważy i przyjmie decyzję w sprawie wstępnych rozwiązań instytucjonalnych dla budowania potencjału.

Artykuł 12

Strony współpracują podejmując, stosownie do okoliczności, działania w celu rozszerzenia edukacji, szkoleń, świadomości społecznej, udziału społeczeństwa i powszechnego dostępu do informacji dotyczącej zmian klimatu, uznając znaczenie tych kroków dla intensyfikacji działań w ramach niniejszego Porozumienia.

Artykuł 13

1. Żeby budować wzajemne zaufanie i pewność oraz promować efektywne wdrażanie, niniejszym ustanawia się wzmocnione ramy przejrzystości dla działań i wsparcia, charakteryzujące się elastycznością, uwzględniające różny potencjał Stron i czerpiące ze zbiorowych doświadczeń.

2. Ramy przejrzystości zapewniają elastyczność wdrażania postanowień niniejszego artykułu wobec tych Stron będących państwami rozwijającymi się, które tego potrzebują w świetle swojego potencjału. Tryb, procedury i wytyczne, o których mowa w ustępie 13 niniejszego artykułu, odzwierciedlają taką elastyczność.

3. Ramy przejrzystości opierają się na rozwiązaniach dotyczących przejrzystości w ramach Konwencji i je wzmacniają, uznając specjalne uwarunkowania najsłabiej rozwiniętych państw i małych wyspiarskich państw rozwijających się, a także są wdrażane w sposób wspomagający, nieinwazyjny, nieprzewidujący sankcji, szanujący suwerenność krajów, bez nakładania nadmiernego obciążenia na Strony.

4. Rozwiązania dotyczące przejrzystości w ramach Konwencji, w tym raporty krajowe, raporty dwuroczne i dwuroczne raporty aktualizacyjne, międzynarodowa ocena i przegląd oraz międzynarodowe konsultacje i analiza, stanowią część doświadczeń wykorzystywanych przy opracowywaniu trybu, procedur i wytycznych na mocy ustępu 13 niniejszego artykułu.

5. Celem ram przejrzystości działań jest zapewnienie jasnego zrozumienia działań dotyczących zmian klimatu w świetle celu Konwencji, określonego w jej artykule 2, w tym jasności i śledzenia postępu w realizacji indywidualnych wkładów ustalonych na poziomie krajowym Stron na podstawie

artykułu 4, i działań adaptacyjnych Stron na podstawie artykułu 7, w tym dobrych praktyk, priorytetów, potrzeb i luk, w celu dostarczenia informacji na potrzeby globalnego przeglądu na podstawie artykułu 14.

6. Celem ram przejrzystości wsparcia jest zapewnienie jasności w sprawie wsparcia udzielanego i uzyskiwanego przez odpowiednie poszczególne Strony w kontekście działań dotyczących zmian klimatu na mocy artykułów 4, 7, 9, 10 i 11 oraz, w możliwym zakresie, zapewnienie pełnego przeglądu łącznego udzielonego wsparcia finansowego, w celu dostarczenia informacji na potrzeby globalnego przeglądu na podstawie artykułu 14.

7. Każda ze Stron regularnie dostarcza następujących informacji:

(a) raport krajowy z inwentaryzacji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze źródeł i usuwania przez pochłaniacze, opracowany z zastosowaniem metodologii dobrych praktyk zatwierdzonych przez Międzyrządowy Panel do spraw Zmian Klimatu i uzgodnionych przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia; oraz

(b) informacji niezbędnych do śledzenia postępu we wdrażaniu i realizacji jej wkładu ustalonego na poziomie krajowym na mocy artykułu 4.

8. Każda ze Stron powinna również dostarczyć informacji dotyczących skutków zmian klimatu i adaptacji na podstawie artykułu 7, stosownie do okoliczności.

9. Strony będące państwami rozwiniętymi dostarczają, zaś pozostałe Strony dostarczające wsparcia finansowego powinny dostarczyć, informacji dotyczących wsparcia finansowego oraz wsparcia w zakresie transferu technologii i budowania potencjału, udzielonego na podstawie artykułów 9, 10 i 11 Stronom będącym państwami rozwijającymi się.

10. Strony będące państwami rozwijającymi się powinny dostarczyć informacji dotyczących wsparcia finansowego oraz w zakresie transferu technologii i budowania potencjału potrzebnego i otrzymanego na podstawie artykułów 9, 10 i 11.

11. Informacje przedłożone przez każdą Stronę na podstawie ustępów 7 i 9 niniejszego artykułu poddaje się przeglądowi przez ekspertów technicznych, zgodnie z decyzją 1/CP.21. W odniesieniu do tych Stron będących państwami rozwijającymi się, które tego potrzebują w związku z ich potencjałem, proces przeglądu obejmuje pomoc w ustaleniu potrzeb w zakresie budowania potencjału. Ponadto, każda ze Stron uczestniczy w wielostronnej, mającej ułatwiać działania ocenie postępu w wysiłkach na podstawie artykułu 9 i, odpowiednio, wdrażania i realizacji jej wkładu ustalonego na poziomie krajowym.

12. Przegląd dokonany przez ekspertów technicznych na podstawie niniejszego ustępu obejmuje ocenę wsparcia udzielonego Stronie, jeżeli jest to stosowne, oraz wdrażania i realizacji jej wkładu ustalonego na poziomie krajowym. W przeglądzie ustala się również obszary usprawnień w odniesieniu do Strony i przeprowadza się ocenę zgodności informacji z trybem, procedurami i wytycznymi, o których mowa w ustępie 13 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę elastyczność zapewnioną Stronie na podstawie ustępu 2 niniejszego artykułu. W przeglądzie szczególną uwagę poświęca się krajowemu potencjałowi i uwarunkowaniom Stron będących państwami rozwijającymi się.

13. W oparciu o doświadczenia związane z rozwiązaniami dotyczącymi przejrzystości w ramach Konwencji i rozwijając postanowienia niniejszego artykułu, Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia przyjmie na swojej pierwszej sesji wspólny tryb, procedury i wytyczne, stosownie do okoliczności, dotyczące przejrzystości działań i wsparcia.

14. Państwom rozwijającym się zapewnia się wsparcie na wdrożenie niniejszego artykułu.

15. Ciągłe wsparcie na budowanie potencjału w zakresie przejrzystości zapewnia się również Stronom będącym państwami rozwijającymi się.

Artykuł 14

1. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia dokonuje okresowego przeglądu wdrażania niniejszego Porozumienia w celu oceny zbiorczego postępu w realizacji niniejszego Porozumienia i jego celów długoterminowych (określanego jako „globalny przegląd"). Dokonuje go w sposób kompleksowy i ułatwiający działania, uwzględniając łagodzenie zmian klimatu, adaptację oraz środki wdrażania i wsparcia, a także zgodnie z zasadą sprawiedliwości i najlepszą dostępną wiedzą naukową.

2. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia dokona swojego pierwszego globalnego przeglądu w 2023 roku, a następnie co pięć lat, chyba że Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia zadecyduje inaczej.

3. Wynik globalnego przeglądu stanowi informację dla Stron w procesie aktualizowania i wzmacniania, w sposób ustalony na poziomie krajowym, swoich działań i wsparcia, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszego Porozumienia, oraz w procesie wzmacniania współpracy międzynarodowej w zakresie działań dotyczących klimatu.

Artykuł 15

1. Niniejszym ustanawia się mechanizm mający ułatwiać wdrażanie niniejszego Porozumienia i promować przestrzeganie jego postanowień.

2. Mechanizm, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, składa się z komitetu o charakterze eksperckim i wspomagającym, i funkcjonuje w sposób przejrzysty, niekontradyktoryjny i nieprzewidujący sankcji. Komitet poświęca szczególną uwagę krajowemu potencjałowi i uwarunkowaniom Stron.

3. Komitet działa w trybie i zgodnie z procedurami przyjętymi przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia na jej pierwszej sesji i składa co roku raport Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

Artykuł 16

1. Konferencja Stron, która jest najwyższym organem Konwencji, służy jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

2. W obradach sesji Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia w roli obserwatorów mogą uczestniczyć Strony Konwencji, które nie są Stronami niniejszego Porozumienia. Kiedy Konferencja Stron służy jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia, decyzje dotyczące niniejszego Porozumienia są podejmowane tylko przez Strony niniejszego Porozumienia.

3. Gdy Konferencja Stron służy jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia, każdy członek Biura Konferencji Stron reprezentujący Stronę Konwencji, która w tym czasie nie jest Stroną niniejszego Porozumienia, jest zastępowany przez dodatkowego członka wybranego przez i spośród Stron niniejszego Porozumienia.

4. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia dokonuje regularnych przeglądów wdrażania niniejszego Porozumienia i w ramach swego mandatu podejmuje decyzje konieczne do wspierania jego efektywnego wdrażania. Wykonuje funkcje przewidziane dla niej przez niniejsze Porozumienie oraz:

(a) powołuje organy pomocnicze, jakie będą uznane za niezbędne dla wdrożenia niniejszego Porozumienia; oraz

(b) wykonuje inne funkcje, jakie mogą być konieczne dla wdrożenia niniejszego Porozumienia.

5. Zasady proceduralne Konferencji Stron oraz procedury finansowe stosowane na mocy Konwencji są stosowane *mutatis mutandis* do niniejszego Porozumienia, o ile Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia nie zadecyduje inaczej w drodze konsensusu.

6. Pierwsza sesja Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia zostanie zwołana przez sekretariat w połączeniu z pierwszą zaplanowaną sesją Konferencji Stron po wejściu w życie niniejszego Porozumienia. Kolejne zwyczajne sesje Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia odbywają się w połączeniu ze zwyczajnymi sesjami Konferencji Stron, o ile Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia nie zadecyduje inaczej.

7. Sesje nadzwyczajne Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia odbywają się wtedy, gdy Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia uzna to za konieczne, lub na pisemny wniosek którejkolwiek ze Stron, pod warunkiem, że w ciągu sześciu miesięcy od powiadomienia Stron przez sekretariat o wniosku uzyska on poparcie co najmniej jednej trzeciej Stron.

8. Organizacja Narodów Zjednoczonych, jej wyspecjalizowane agencje oraz Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej, jak również każde państwo członkowskie tych organizacji lub występujące w nich w roli obserwatora, niebędące Stroną Konwencji, może występować na sesjach Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia w roli obserwatora. Każdy organ lub agencja, krajowa lub międzynarodowa, rządowa lub pozarządowa, która jest kompetentna w dziedzinach objętych niniejszym Porozumieniem i która poinformowała sekretariat o chęci uczestnictwa w sesji Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia w roli obserwatora, może zostać do niej dopuszczona, o ile nie sprzeciwi się temu co najmniej jedna trzecia Stron obecnych. Dopuszczenie i udział obserwatorów podlega zasadom proceduralnym, o których mowa w ustępie 5 niniejszego artykułu.

Artykuł 17

1. Sekretariat ustanowiony przez artykuł 8 Konwencji służy jako sekretariat niniejszego Porozumienia.

2. Artykuł 8 ustęp 2 Konwencji w sprawie funkcji sekretariatu oraz artykuł 8 ustęp 3 Konwencji w sprawie działań podjętych dla funkcjonowania sekretariatu stosuje się *mutatis mutandis* do niniejszego Porozumienia. Ponadto, sekretariat wykonuje funkcje wyznaczone mu przez niniejsze Porozumienie i Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia.

Artykuł 18

1. Pomocniczy organ do spraw doradztwa naukowego i technicznego oraz pomocniczy organ do spraw wdrażania ustanowione w artykułach 9 i 10 Konwencji służą, odpowiednio, jako pomocniczy organ do spraw doradztwa naukowego i technicznego oraz pomocniczy organ do spraw wdrażania niniejszego Porozumienia. Postanowienia Konwencji odnoszące się do funkcjonowania tych dwóch organów stosuje się *mutatis mutandis* do niniejszego Porozumienia. Sesje spotkań pomocniczego organu do spraw doradztwa naukowego i technicznego oraz pomocniczego organu do spraw wdrażania niniejszego Porozumienia odbywają się w połączeniu ze spotkaniami pomocniczego organu do spraw doradztwa naukowego i technicznego oraz pomocniczego organu do spraw wdrażania Konwencji.

2. Strony Konwencji, które nie są Stronami niniejszego Porozumienia, mogą uczestniczyć w obradach każdej sesji organów pomocniczych w roli obserwatora. Gdy organy pomocnicze służą jako organy pomocnicze niniejszego Porozumienia, decyzje w ramach niniejszego Porozumienia są podejmowane tylko przez Strony niniejszego Porozumienia.

3. Gdy organy pomocnicze ustanowione w artykułach 9 i 10 Konwencji wykonują funkcje w odniesieniu do spraw dotyczących niniejszego Porozumienia, każdy członek biur tych organów pomocniczych reprezentujący Stronę Konwencji, która w tym czasie nie jest Stroną niniejszego Porozumienia, jest zastępowany przez dodatkowego członka wybieranego przez i spośród Stron

niniejszego Porozumienia.

Artykuł 19

1. Organy pomocnicze lub inne rozwiązania instytucjonalne ustanowione przez Konwencję lub w ramach Konwencji, inne niż te, o których mowa w niniejszym Porozumieniu, służą do realizacji niniejszego Porozumienia na mocy decyzji Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia określa funkcje, jakie mają wykonywać takie organy pomocnicze lub rozwiązania.

2. Konferencja Stron służąca jako spotkanie Stron niniejszego Porozumienia może przewidzieć dalsze wytyczne dla takich organów pomocniczych lub rozwiązań instytucjonalnych.

Artykuł 20

1. Niniejsze Porozumienie jest otwarte do podpisania i jest przedmiotem ratyfikacji, zatwierdzenia lub przyjęcia przez państwa i regionalne organizacje integracji gospodarczej, które są Stronami Konwencji. Porozumienie jest otwarte do podpisania w siedzibie Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku od dnia 22 kwietnia 2016 roku do dnia 21 kwietnia 2017 roku. Następnie, niniejsze Porozumienie jest otwarte do przystąpienia od następnego dnia po jego zamknięciu do podpisania. Dokumenty ratyfikacyjne, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia są składane u depozytariusza.

2. Każda regionalna organizacja integracji gospodarczej, która staje się Stroną niniejszego Porozumienia, a której żadne z państw członkowskich nie jest Stroną, jest związana wszystkimi zobowiązaniami określonymi w niniejszym Porozumieniu. W przypadku regionalnych organizacji integracji gospodarczej, których jedno lub więcej państw członkowskich jest Stroną niniejszego Porozumienia, organizacja i jej państwa członkowskie decydują o podziale obowiązków związanych z wypełnianiem zobowiązań niniejszego Porozumienia. W takich przypadkach organizacja i jej państwa członkowskie nie są upoważnione do równoczesnego korzystania z praw w ramach niniejszego Porozumienia.

3. W swoich dokumentach ratyfikacyjnych, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia regionalne organizacje integracji gospodarczej deklarują zakres swych kompetencji odnośnie do spraw, których dotyczy niniejsze Porozumienie. Organizacje takie informują również depozytariusza, który z kolei powiadamia Strony o każdej istotnej zmianie zakresu ich kompetencji.

Artykuł 21

1. Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie trzydziestego dnia od daty, w której nie mniej niż 55 Stron Konwencji, których łączne emisje stanowią szacunkowo co najmniej 55 % całkowitej globalnej emisji gazów cieplarnianych, złoży dokumenty ratyfikacyjne, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia.

2. Wyłącznie dla ograniczonych celów ustępu 1 niniejszego artykułu „całkowita globalna emisja gazów cieplarnianych” oznacza jej najbardziej aktualną ilość zakomunikowaną w dniu lub przed dniem przyjęcia niniejszego Porozumienia przez Strony Konwencji.

3. Dla każdego Państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, która ratyfikuje, zatwierdza lub akceptuje niniejsze Porozumienie lub przystępuje do niego po spełnieniu warunków wejścia w życie, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, niniejsze Porozumienie wchodzi w życie trzydziestego dnia od daty złożenia przez takie Państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej jej dokumentu ratyfikacyjnego, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia.

4. Dla celów ustępu 1 niniejszego artykułu, żaden dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie jest uważany za dodatkowy do złożonych przez państwa członkowskie tej organizacji.

Artykuł 22

Postanowienia artykułu 15 Konwencji dotyczące przyjmowania poprawek do Konwencji stosuje się *mutatis mutandis* do niniejszego Porozumienia.

Artykuł 23

1. Postanowienia artykułu 16 Konwencji dotyczące przyjmowania załączników i poprawek do załączników do Konwencji stosuje się *mutatis mutandis* do niniejszego Porozumienia.

2. Załączniki do niniejszego Porozumienia stanowią jego integralną część i, jeżeli nie jest to wyraźnie określone inaczej, odniesienie do niniejszego Porozumienia stanowi jednocześnie odniesienie do każdego z jego załączników. Załączniki są ograniczone do wykazów, formularzy i każdego innego materiału natury opisowej o charakterze naukowym, technicznym, proceduralnym lub administracyjnym.

Artykuł 24

Postanowienia artykułu 14 Konwencji dotyczące rozstrzygania sporów stosuje się *mutatis mutandis* do niniejszego Porozumienia.

Artykuł 25

1. Każda ze Stron dysponuje jednym głosem, z wyjątkiem przewidzianym w ustępie 2 niniejszego artykułu.

2. Regionalne organizacje integracji gospodarczej, w sprawach podlegających ich kompetencji, rozporządzają prawem do głosowania liczbą głosów równą liczbie ich państw członkowskich będących Stronami niniejszego Porozumienia. Organizacja taka nie będzie wykorzystywać swego prawa do głosowania, jeżeli którekolwiek z jej państw członkowskich je wykorzysta, i odwrotnie.

Artykuł 26

Depozytariuszem niniejszego Porozumienia jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 27

Do niniejszego Porozumienia nie można wnosić żadnych zastrzeżeń.

Artykuł 28

1. Każda Strona może wycofać się z niniejszego Porozumienia w jakimkolwiek czasie po upływie trzech lat od wejścia w życie niniejszego Porozumienia dla tej Strony, w drodze pisemnego powiadomienia depozytariusza.

2. Każde takie wycofanie się wchodzi w życie po upływie jednego roku od dnia otrzymania przez depozytariusza powiadomienia o wycofaniu lub w takim późniejszym terminie, jaki został określony w powiadomieniu o wycofaniu.

3. Każda Strona, która wycofuje się z Konwencji, jest uważana za wycofującą się również z niniejszego Porozumienia.

Artykuł 29

Oryginał niniejszego Porozumienia, którego teksty w językach arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne, jest złożony u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

SPORZĄDZONO w Paryżu dnia dwunastego grudnia dwa tysiące piętnastego roku.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, będąc należycie do tego upełnomocnieni, podpisali niniejsze Porozumienie.